

τῆρι, ἀφίει νὰ ρέωσιν αἱ ἡμέραι της μὴ προφέρουσα λέξιν καὶ θεωροῦσα εἰς τὸ κενόν.

— Ὅτε ὁ κόμης, ἀνήσυχος ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῆς ἀναρρώσεως, τῇ ἔλεγεν :

— Ὑποφέρετε; ἐμεῖδία καὶ ἀπεκρίνετο πρῶτος :

— Ὁχι.

Ἡ γέρθη ἐν τούτοις ὅπως παραστῇ εἰς τὸν γάμον τοῦ Φροσσάρ, εἰς ὃν ὁ Μερλώ, συμπαθήσας αἰφνης, ὅπερ ἐφάνη ἀνεξήγητον, συνήνεσε νὰ παραχωρήσῃ τὴν κόρην του.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ὑστάτη ἀκτίς τοῦ ἀστρου ἐκείνου, τοῦ ἐπὶ τρία ἔτη ἐν τῷ παρισινῷ κόσμῳ λάμπαντος.

Ἡ κόμησσα ἐφάνη θελκτική, ὡς εἰς τὰς ὥραιας ἡμέρας τῆς εὐτυχίας της. Δὲν ἠθέλησε νὰ πικράνῃ τὴν τελετὴν ταύτην, καὶ ἀπέτινεν οὕτω, κρυφίως, ὑφισταμένη ὁδυνηρὰς ἀγωνίας, τὸ τῆς εὐγνωμοσύνης χρέος τὸ εἰς τὸν Φροσσάρ ὀφειλόμενον.

Ὁ κόμης, κατατεθλιμμένος, ἐκαλέσατο αὐτὴς τοὺς ἰατροὺς ἐν συμβουλίῳ.

Οὗτοι οὐδὲν εἶδον καὶ κατέταξαν τὸ ὕψ' οὐ ἡ νεαρὰ γυνὴ ἔπασχε δεινὸν ἐν τῇ εὐρείᾳ κατηγορίᾳ τῶν νευρικῶν ἀσθενειῶν.

Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, μαθὼν τὴν ἀγγλικὴν καταγωγὴν τῆς Σάρρας, ἀφῆκεν ἐγειρόμενος τῆς ἑδρας του τὴν λέξιν «spleen», — ἰδιόζουσα τῷ ἀγγλικῷ ἔθνει νόσος, προσερχομένη ἐκ μελαγχολίας, — καὶ συνεβούλευσεν ἀλλαγὴν κλίματος.

Ὁ κόμης πρότεινε τῇ νεαρᾷ αὐτοῦ συζύγῳ νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἰταλίαν.

Συνήνεσεν. Ἐκεῖ ἡ ἀλλαχού τί ἐσθμαίνει;

Διέμειναν εἰς Νεάπολιν ἐφ' ὅλον τὸν χειμῶνα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς χλόης καὶ τῶν ἀνθέων, ὑπὸ ἀκτινοβόλον ἥλιον καὶ θαυμάσιον ὀρίζοντα.

Δὲν ἰάθη ὁμως, ἀλλ' ἦτο ὠχρὰ καὶ κατηφής. Οὐδὲν ἱαματικὸν φάρμακον ἀφικνεῖτο μέχρι τῆς καρδίας της. Τῷ ἔαρι, ἐπεθύμησε νὰ μεταβῇ εἰς Ἰρλανδίαν, εἰς τὰς ἰδιοκτησίας, ἃς ἡ θετὴ μήτηρ της τῆς εἶχεν ἀφήσῃ.

Μεθ' ἡδονῆς πανεῖδε τὰς κονιορτώδεις ἐκείνας ὁδοὺς, ἃς εἶχε διαδράμῃ, γυμνόπορος, ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ της. Ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῶν λειμῶνων αἱ παρειαί της ἀνέλαβον ὀλίγον αἶμα. Ἐφάνη ἀναζῶσα.

Ὁ κόμης, ὑπερχαρής, ἐνεκατέστη εἰς τὸν πύργον τοῦ Dunloe, ἀρχαίαν φεουδαλικὴν οἰκοδομήν, κλίνουσας πρὸς τινὰ λίμνην. Διωργάνισεν ἐκδρομάς. Ἐπεσκέφθησαν τὸ μέρος ἐν ᾧ οἱ ἐπιδρομεῖς Δανοὶ ἠττήθησαν καὶ κατεσφάγησαν ὑπὸ τῶν Σαξόνων. Ἐλεμβοδρόμησαν ἐν τῇ χλοερόχθῳ λίμνῃ. Ἡ Σάρρα ὑπεχώρει εἰς πᾶν ὅ,τι ἤθελεν ὁ κόμης.

Ἡμέραν τινά, ἐνῷ ἐλεμβοδρόμουν ἐπὶ τῆς λίμνης, ἔπεσεν ἐν αὐτῇ ἡ ράβδος τοῦ κόμητος, ἣν ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα. Αὕτη συνεστράφη πρὸς στιγμὴν καὶ ἐξηφνίσθη. Ἐκπληττομένου δὲ ὅτι δὲν τὴν ἐβλεπεν ἀνερχομένην ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, λεμβούχος τις ἔλαβε τὸν λόγον.

— Δὲν θὰ τὴν ξαναῖδῃτε πλέον, εἶπε, ἔδω ὅ,τι πέφτει μεσ' στὸ νερό, μὰ γιὰ μιὰ στιγμὴ, δὲν ἀνεβαίνει πλεῖα. Οἱ γέροι μας λέγουν ὅτι μιὰ νεαρίτσα εἶναι στὸν πᾶτω τῆς λίμνης καὶ φυλάγει ὅσα πέφτουν μέσα.

Ὁ κόμης ἐμεῖδισεν ἐπὶ τῇ ἀφελείᾳ ἐξηγήσει καὶ ἐποίησε διὰ τῆς κεφαλῆς νεῦμα εὐχαριστήσεως τῷ ναύτῃ.

Ἡ Σάρρα ἐκρέμασε τὴν χεῖρά της ἐν τῷ κυανῷ ὕδατι ὅπερ ἔρρευσε κατὰ μήκος τῶν λευκῶν δακτύλων της, καὶ θεωροῦσα τὴν γαληνιαίαν ἔκτασιν τῆς λίμνης, ἐν ᾗ ἀντανέκλα τὸ οὐράνιον χρῶμα καὶ ἡ χλόη τῶν ὄχθων ἐτονθόρυσεν:

— Ἴδου ὥραιος τάφος.

Ἐπῆλθεν ἡ νύξ προσήγγισαν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ δὲν ἐγένετο πλέον λόγος οὔτε περὶ λίμνης οὔτε περὶ νηρηίδος.

Τῇ ἐπαύριον ὁ κόμης, ἀφοῦ ἀνέωξε τὰς ληθείας διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιστολάς, κατῆλθεν ὅπως δώσῃ διαταγὰς. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κόμητος ἡ Σάρρα εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ Ἐκάθησε παρὰ τὸ παράθυρον, ἀναμένουσα τὴν ἐπάνοδον τοῦ συζύγου της. Ἐκεῖ, ἀνεωγμένη τις ἐπὶ τραπεζίου ἐπιστολὴ εἴλκυσε τὴν προσοχὴν της. Τῇ ἐφάνη ὅτι ἀνεγνώριζε τὴν γραφὴν τῆς Λευκῆς. Ἡ γέρθη καὶ τὴν ἔλαβεν. Ἦτο πράγματι τῆς γυναικὸς τοῦ Πέτρου. Λέξεις ἐφείλκυσαν τὰ ὁματὰ της, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ἀναγνώσῃ:

— Μετὰ τινὰς ἐβδομάδας θὰ εἶμαι μῆτηρ, ἀγαπητέ μοι θεέ... Ἐλπίζω ὅτι θ' ἀγαπᾷτε τὸ τέκνον τοῦτο, ὅπερ ὁ Θεὸς στέλλει ἡμῖν...

Ἡ Σάρρα ἄφηκε τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἀντεραστρίας της, θριαμβευούσης ἤδη καὶ εὐδαίμονος. Ἐμεινεν ὀρθία, ἄφωνος καὶ ἀγρία, εἰτα φρικώδεις λυγμοὶ ἔσεισαν τὸ στῆθός της, σπαρακτικαὶ κραυγαὶ ἐξῆλθον τοῦ στόματός της, καὶ, φεύγουσα τὰ βλέμματα, ὥρμησεν ἔξω τοῦ πύργου, ὡς παράφρων, καὶ εἰσέδυσεν εἰς τινὰ δένδρo στοιχίαν τοῦ κήπου.

Ὁ κόμης ἐπανῆλθε καὶ ἐζήτησεν αὐτὴν εἰς τὰ δώματά της, ἀλλὰ δὲν τὴν εὔρε. Κατῆλθεν εἰς τὸν κήπον, ἐκάλεσεν, ἀλλ' οὐκ ἦν φωνή. Ἐκπληκτος, ἐζήτησε πληροφορίας, ἀλλ' οὐδεὶς εἶχεν ἰδῇ τὴν κόμησσαν. Τέλος εὔρε τὰ ἴχνη τῶν βηματῶν τῆς Σάρρας κάτω τῆς κλίμακος, ἡκολούθησεν αὐτὰ κατὰ μήκος τῶν δένδρo στοιχιῶν. Ἀφίκετο οὕτως εἰς τὰς ὄχθας τῆς λίμνης, ἔνθα ἐξηκολούθησε βαίνων.

Εἰς τὴν ὄχθην τοῦ βαθέος ὕδατος δύο μικροὶ πόδες βαθέως ἐσημειοῦντο ἐν τῇ γῇ, ὥσει ἐκεῖ ἔστη ὅπως προσευχηθῇ καὶ κατόπιν νὰ ποιήσῃ τὸ ἄλμα. Πέραν, οὐδὲν ἐφαίνετο.

Ὁ κόμης ἀφῆκε κραυγὴν, ἔρριψε περὶ αὐτὸν ἀπάλπι βλέμμα. Ἡ λίμνη ἐξετείνετο λαμπρά, ἀκίνητος καὶ σιγηλή.

Ἡ Σάρρα μετέβη παρὰ τῇ νηρηίδι ἵνα τῇ εἴπῃ τὸ θλιβερὸν μυστικόν της.

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΜΨΟΝ, ΕΥΘΗΜΟΝ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΝ

ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1891 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

(ΕΤΟΣ 5')

Σύγκειται ἐκ 450 πυκνῶν σελίδων, καλλιτεχνικωτάτων, εἰς ἀπεικονίζεται ἐν μικρῷ ἡ φιλολογικὴ καὶ κοινωνικὴ φυσιογνωμία τοῦ ἔτους. — Κοσμεῖται δι' 60 λαμπρῶν εἰκόνων φωτοτυπικῶν, ἐπίτηδες κατασκευασθέντων ἐν Λειψία καὶ Παρισίοις. — Περιέχει ὑπὲρ τὰ 100 ἄρθρα καὶ διατριβάς, ἀρίστης ἐκλογῆς, ἥτοι: διηγήματα, ἡθογραφίας, ποιήσεις, ἱστορικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς διατριβάς, καλλιτεχνικὰς μελέτας, δραματὰ, διαλογὰς, χαρακτῆρας, κοινωνικὰς σελίδας ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου, φιλολογικὰ παίγνια, λεπτὰ καὶ φαιδρὰς σατύρας ἐπικαίρους, ἐπιγράμματα, σκαλαθόρματα, γρῶμικά, βιογραφικὰς σημειώσεις, ἀνέκδοτα, γελιογραφικὰς παραστάσεις, κλπ. κλπ. — **Συνεργάται ὑπὲρ τοὺς 80**, πάντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Ἑλλάδι συγχρόνου λογοτεχνίας. — Περιέχει δ' ἐπὶ πλέον καὶ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ τοῦ 1891 ἥτοι λαμπρὰς προσωπογραφίας καὶ βιογραφίας σχετικὰς τῶν διαπρεπεστετέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς γράμμασι συγχρόνων ἑλλήνων.

Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου συγκεντρῶνται ὅλη ἡ χάρις καὶ ἡ σπινθηρίζουσα εὐφυΐα τῆς συγχρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλλήνες, διερχόμενοι τὰς 450 χαριεστάτας σελίδων τοῦ «Ἡμερολογίου» τοῦ κ. Σκόκου, ἀνευρίσκουσιν ἐν μικρῷ τὴν φιλολογικὴν καὶ κοινωνικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἔτους.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοῦ: ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ:

Χαρτόδετον φρ. 4 — Χρυσόδετον φρ. 8

Διὰ τὰς ἐπαρχίας:

Χαρτόδετον φρ. 3 50. — Χρυσόδετον φρ. 4 50

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἑκτετύων Μυθιστορημάτων χάριν τῶν ἀπανταχοῦ ἀναγνωστῶν τῆς ἀναδίδεται νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, εἰς πάντα ἐμβάζοντα πρὸς αὐτὴν τὸ ἀντίτιμον.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΜΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΘΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10